

6. Èxits i fracassos. Anàlisi de caso: *Temps de silenci* i *Cuéntame cómo pasó*

Charo Lacalle

Cautela és, potser, el terme que més bé defineix, al llarg del 2001, el conservadorisme de les televisions estatals en el terreny de la ficció, apuntalada sobre els grans actius del passat (*Periodistas*, *El comisario*, *Compañeros...*), enfront de la major diversificació de les cadenes de la FORTA en una temporada en què destaquen els elevats índexs d'audiència de TV3. En les cadenes de més difusió, *Cuéntame cómo pasó*, una comèdia costumista i nostàlgica de TVE 1, ambientada al Madrid de finals dels anys seixanta, encapçala un rànquing en què els primers títols de la classificació anual es continuen retallant punts, enmig d'un percentatge de fracassos de les estrenes de ficció que, aquesta vegada, ha superat el 82%. En les televisions autonòmiques, *Temps de silenci*, la sèrie dramàtica de TV3 que relata, en clau sociohistòrica, una història d'amor amb estructura i temàtica de serial (la trama principal es va desplegant capítol a capítol), acapara l'audiència mitjana més alta de les estrenes autonòmiques (32,7%) i ocupa la segona posició en relació amb l'audiència de Catalunya (864.0000). Es tracta d'una xifra superada tan sols per *Plats bruts* (958.000), la *sitcom* de culte de la cadena catalana, per bé que, en termes relatius, el gran triomfador de la temporada hagi estat el serial *El cor de la ciutat*, la quota mitjana del qual, del 41,2%, no té comparació en el conjunt del sistema espanyol. Un altre dels trets que millor reflecteixen el període analitzat és, a diferència d'anys anteriors, l'excel·lent situació de la ficció domèstica en les cadenes públiques, la majoria de les quals sembla haver trobat les claus de la bona entesa amb la seva audiència. En l'àmbit estatal, Televisió Espanyola marca distàncies amb les seves rivals, Telecinco i Antena 3, després d'un descens constant que havia anat allunyant dels primers llocs de la classificació la major part dels seus programes de ficció, amb alguna excepció l'any 2000, com ara la comèdia de situació *¡Ala...Dina!* (23,0%) o la minisèrie de

realització cinematogràfica *El abuelo* (29,6 %). Per això, cal destacar que, aquesta vegada, TVE 1 ha situat sis produccions seves (*Cuéntame cómo pasó*, *Severo Ochoa*, *Academia de baile Gloria*, *¡Ala...Dina!*, *Paraíso* i *El secreto*) entre els 10 programes més vistos del 2001, en relació amb la seva audiència mitjana, amb percentatges que oscil·len entre el 31,1 % de *Cuéntame cómo pasó* i el 23,3 % de *El Secreto*. *Academia de baile Gloria*, la comèdia protagonitzada per Lina Morgan, també suposava una mena de revenja de l'Ens públic, tan criticat la temporada 1998-99 pel sonat fracàs d'*Una de dos*, una altra sèrie interpretada per la popular actriu, en què els costosos efectes especials no van aconseguir seduir ni tan sols aquella part de l'audiència suposadament fidel tant a TVE 1 com a Lina Morgan que, entre el 1995 i el 1997, l'havia enlairat fins als llocs més alts del rànquing amb *Hostal Royal Manzanares*. La minisèrie *Severo Ochoa*, que ocupa la segona posició de la classificació anual general, està protagonitzada pels mateixos actors que la número u *Cuéntame cómo pasó* (Imanol Arias i Ana Duato), un èxit que ha capitalitzat, sens dubte, gràcies al fet que ha estat programada en el forat del *prime time* del dijous 6 de desembre que va deixar *Cuéntame cómo pasó*, durant una setmana televisivament poc rendible a causa de les festes de la Constitució i de la Immaculada Concepció.

En el conjunt autonòmic, el ja mencionat 41,2 % d'*El cor de la ciutat*, el serial més vist dels que TV3 ha emès fins ara, o el 38,9% de la mítica *Plats bruts* representen xifres cada cop més estranyes en el panorama global de la ficció espanyola, caracteritzat per la seva extrema competitivitat. El 24,9% de *Tierra de Miranda* també és un bon resultat per a la nova sèrie dramàtica de TVG ambientada a la Galícia rural, tot i que encara es troba una distància gens menyspreable de les veteranes *Mareas vivas* (28,8%) o *Pratos combinados* (26,4%). A Canal Sur, el serial *Plaza*

alta (una mena de *Nissaga de poder* a l'andalusa) va acabar els seus 435 capítols el febrer del 2001 amb un excel·lent 25,6%, mentre que el veterà *Goenkale* (el programa de ficció més antic de l'estat espanyol) continua sent un dels actius principals d'ETB1. Entre les novetats de la temporada, l'adaptació del format canadenc *Love Bugs* (una comèdia a base de petits esquetxos d'aproximadament uns cinc minuts de duració), emès en tres cadenes de diferents comunitats autònomes (Catalunya, València i Madrid), només sembla que hagi anat bé a TV3 (29,9 %), a l'espera del rendiment que pugui tenir a Canal Sur (en antena des de l'abril del 2002).

A diferència d'anys anteriors, el drama supera en conjunt els resultats de la comèdia, que tan sols ha aconseguit situar quatre programes entre els 10 més vistos de l'any (tant en la classificació estatal com en les cadenes de la FORTA), enmig d'una tendència creixent i, com sembla ser, generalitzada que el 2002 ja es reflecteix en el dràstic descens de les *sitcom* d'estrena als Estats Units. No obstant això, s'aprecia, paral·lelament, una certa predisposició a reintroduir elements còmics fins i tot entre les sèries dramàtiques més arrelades (*Periodistas*, *Compañeros*, *Hospital Central*...), després del boom dels temes policíacs de l'any passat i la consegüent disseminació d'elements dramàtics i d'acció en molts altres àmbits de la ficció (*Laberint d'ombres*, *Arrayan*, *Periodistas*, *Compañeros*, etc.).

En els gèneres d'acció, el fracàs de *Mi teniente*, la nova sèrie protagonitzada per la Guàrdia Civil, també ha pogut contribuir a frenar una expansió dels temes policíacs que podia semblar previsible, que tan sols han aconseguit consolidar fins ara dues sèries centrades en el treball de la Policia Nacional, *El comisario* (24,8%) i *Policías en el corazón de la calle* (22,3%). El policíac és, a més, el gran absent de la FORTA, després de la garrotada que es va endur l'any passat TV3 amb *Crimis*, una mena de *Blade Runner* d'intriga no exempta de cabrioles narratives que li donaven una certa originalitat, però més aviat lenta i potser una mica lúgubre per als estereotipats cànons televisius, tot i que destaqués per la solidesa del seu relat i estigués protagonitzada per l'actriu Emma Vilarasau, la inoblidable Eulàlia de *Nissaga de poder*. Les cadenes estatals també registren, en l'apartat de pèrdues dels seus comptes d'explotació, fracassos derivats de les seves incursions en els temes policíacs, com va passar amb *Antivicio*, una sèrie

sobre un cos de policia d'elit que investigava casos especials i que va acabar la seva alta volada amb un funest aterratge en el rànquing d'Antena 3 (13,3%), en els únics quatre capítols emesos en *prime time* al llarg del 2000. El recurs al *star system* tampoc no va ser capaç d'amortir la patacada que es va endur Telecinco el 1999 amb el 16,4% que va obtenir *Petra Delicado* (la inspectora de policia interpretada per una estricta Ana Belén), ni la desfeta del 8,5% que va obtenir *Robles, investigador privado*, el detectiu protagonitzat per Antonio Resines, en els quatre capítols emesos per TVE 1 en la franja de nit del 2000.

En tot cas, el saldo de la incursió dels canals autonòmics en el terreny de la comèdia és una mitjana excel·lent per a les diferents *sitcom* de TV3, perquè, a més del *cum laude* de *Plats bruts* i l'excel·lent d'*Ell i ella*, la cadena catalana obté una nota del 27,4% amb les històries de dones i hostesses de *Jet Lag* (protagonitzada pel grup català T de Teatre), a la qual s'hi hauria d'afegir successivament l'èxit assolit per *Psico-Express* (amb guió i direcció també d'un grup català de teatre, Dagoll Dagom), el programa que ha substituït *Jet Lag* el 2002. Amb tot, la fórmula no sembla tan infal·libre quan s'aplica a les *tv-movies*, tot i que el 21,3% de *Cabell d'àngel* i fins i tot el 17,1% de *L'estratègia del cucut* no siguin gens menyspreables en un format que costa molt de programar i on a Espanya està molt poc arrelat. Els resultats de la comèdia són força modestos en els canals estatals, donat que, a excepció de *Cuéntame cómo pasó* i *Academia de baile Gloria*, només la imaginativa *Siete vidas* (21,7%) i *¡Ala...Dina!* (20%), que havia estat número u, superen la fatídica barrera del 20% de *share*, consegüència, en part, del desgast natural, però també de l'abandonament d'aquestes sèries per part d'alguns actors en simbiosi amb els personatges que interpretaven (Toni Cantó i Javier Cámara a *Siete vidas* o Paz Padilla a *¡Ala...Dina!*).

Les diferències entre les televisions estatals i les autonòmiques encara són més evidents en el capítol dels formats, molt més diversificats en aquestes últimes. La sèrie impera a les cadenes de més difusió (TVE 1, Telecinco i Antena 3) que, preocupades pel transvasament progressiu, però inexorable, d'espectadors cap als *reality programs* (*Gran Hermano*, *Operación Triunfo*), busquen l'espectador fidel de la cita setmanal del *prime time*. En canvi, l'excel·lent salut de la major part dels serials de la FORTA (*El cor de la ciutat*,

Plaza alta, *Goenkale*) és, en bona mesura, responsable, juntament amb la competència que representen alguns magazines de tarda, de la fase d'inestabilitat per la qual passa aquest format en la difusió estatal. Després del fracassat intent de *Ciudad Sur* (Antena 3), emès a última hora de la tarda i ambientat al voltant del ring d'un gimnàs, o d'*Esencia de poder* (Telecinco), programat en la tradicional franja de sobretaula i centrat en el món dels perfums i la moda, l'hispanomexicà *El secreto* (TVE 1) experimentava amb èxit (22,3%) una nova fórmula de coproducció entre Televisa y TVE, mitjançant l'adaptació al context espanyol de l'homònim serial mexicà, per bé que el seu successor, *La verdad de Laura* (que aquesta vegada no inclou actors mexicans, però sí llatinoamericans), es va ressentir de la creixent competitivitat que ha exercit la telenovel·la colombiana *Yo soy Betty la fea* en l'últim tram de la seva emissió (a Antena 3, des del setembre del 2001 fins al 18 de maig del 2002), una mica més atenuada el 2002 a partir de l'emissió d'*Ecomoda*, seqüela de l'anterior. Per altra banda, la pèrdua gradual d'espectadors que pateix el serial *Al salir de clase* al cap de més de cinc anys d'emissió, ha portat Telecinco a anunciar la fi d'aquest clàssic juvenil (pedrera d'actors i puntal de tendències de moda) per a la primavera del 2002.

L'imparable *crecendo* d'audiència que experimenten, l'un rere l'altre, els diferents serials de TV3, culmina el 2001 amb els 858.000 (49,7%) espectadors que va assolir *El cor de la ciutat* el 19 de desembre, enfront de la mitjana del 523.000 (31,6%) que registrava *Laberint d'ombres* en les seves emissions del 2001. Es tracta d'una xifra rècord en la franja de sobretaula (superada fins i tot el 2002), conseqüència de la gradual addicció al serial català d'espectadors habituals d'altres cadenes televisives i protagonistes vicaris de les històries ambientades al popular barri barceloní de Sant Andreu, on resideix un bon nombre d'immigrants o de descendents d'immigrants que procedeixen de diferents zones d'Espanya. A més, l'arrelament de *La columna*, el magazine que presenta Júlia Otero després del serial, també ha contribuït a reforçar l'audiència d'*El cor de la ciutat*, cosa que ha blindat les tardes de TV3.

Al País Basc, les innovacions que va introduir *Goenkale* la temporada 2001-2002 (decorat nou, més escenes rodades en exteriors i de nit, nous personatges...) també responen a la necessitat de mantenir la sintonia entre les històries

narrades i la vida quotidiana dels espectadors, que continuen ratificant aquesta producció d'ETB1 com un dels programes més vistos de la cadena basca (9,9%). El mateix es pot dir de *Plaza alta* (25,6%), l'èxit del qual al Canal Sur radica principalment en la seva capacitat de reflectir, entre els típics motius narratius de serial (amors, desamors, traïcions, venjances...), les preocupacions més actuals i candents de la societat andalusa. Un objectiu que TVG delega més aviat en les sèries dramàtiques (*Mareas Vivas*, 28,8%) o les comèdies (*Pratos combinados*, 26,4%).

La minisèrie *Severo Ochoa*, basada en la vida del premi Nobel de Medicina, representa l'única incursió de les cadenes estatals en els formats nobles de producció pròpia, donat que la *tvmovie* *Lucía y Carlos* (19,7%) es limita a reestructurar una de les línies argumentals de *Policías en el corazón de la calle*, protagonitzada pels personatges homònims de la sèrie d'Antena 3, integrada amb escenes inèdites gravades en un segon temps i dotada d'autonomia narrativa respecte de la sèrie matriu. En conjunt, es tracta d'un experiment relativament poc rendible que Antena 3 ja havia realitzat per partida doble el 2000 amb *Ferrer y Ruso* (16,4%) i *Mateo y Rafa* (17,1%), ja que, malgrat que li pot servir per incorporar nous espectadors a la sèrie, els resultats se situen força per sota del raonable 22,3% que *Policías en el corazón de la calle* ha obtingut aquest any.

L'11,3% de *Condenado a vivir* i el 18,5% de *Pasión adolescente*, les dues aportacions de Telemadrid a la ficció de la temporada, juntament amb els percentatges d'audiència acumulats per les *tmovies* de TV3 (*Cabell d'àngel*, 21,3%; *Valèria*, 21,1%; *L'estratègia del cucut* 17,1%; *Quia*, 17,2%; *Carles, príncep de Viana*, 14,6%), l'única cadena espanyola que cultiva sistemàticament els anomenats, en altres temps, telefilms, són resultats més modestos per a un format amb una realització cara (uns 600.000 euros aproximadament cada *tvmovie* de TV3) i de dubtosa rendibilitat, en un mercat poc donat a l'expansió interna (recordem el fracàs del popular serial *Poblenou* en la versió castellana que va emetre Antena 3), on gairebé no hi ha espai per a les repeticions (ni tan sols el fenomen d'audiència *Médico de familia* no va obtenir bons resultats en el segona passi televisiu), i en què les pel·lícules nord-americanes d'acció o el «typical spanish» de Paco Martínez Soria continuen ocupant els primers llocs del cine per televisió. A tall d'exemple, podem citar que l'abril del 2002

Jungla de cristal III va obtenir un *share* del 40,0 % a Catalunya i la sempiterna *El abuelo tiene un plan* un 33,2 % a Espanya.

TVC i TVG, les dues televisions de la FORTA que més ficció produeixen i emeten, anuncien un augment considerable de la seva oferta de *tvmovies* a partir del 2002. Televisió de Catalunya, que fins ara realitzava anualment unes cinc o sis pel·lícules per a la televisió, en prepara 18 el 2002 i preveu doblar-ne la producció a partir de l'any següent, amb l'objectiu de fomentar la participació de productores independents que, en el cas de TVC, és inferior a la mitjana estatal, com es posa de manifest en l'informe realitzat per GECA el 2001:

Percentatge de programes de productores independents emesos en cadenes espanyoles (1999-2000)

Cadena	Programes
TVE1	11,1%
La2	3,0%
Antena3	14,6%
Tele5	11,1%
Canal+	1,0%
TV3	9,5%
C33	2,0%

Font: GECA 2001

Amb les presses per la necessitat d'eixugar les inversions realitzades després de la decisió del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya de canviar les subvencions a les *tvmovies* per préstecs, TVC s'ha vist obligada a modificar el seu sistema productiu. Així doncs, les empreses que participen en els diferents projectes de la televisió catalana hauran d'aportar almenys el 50% del seu cost total, que en les 18 pel·lícules televisivas previstes per al 2002 representa uns 14 milions i mig d'euros (entre 620.000 i 900.000 aproximadament per cada *tvmovie*). TVG preveu produir 25 llargmetratges i 25 pel·lícules per a televisió en el quinquenni 2002-2007, per la qual cosa el volum de negocis de les productores independents (que el

2001 superava els 168 milions d'euros) s'incrementaria notablement.

Contràriament als modestos índexs d'audiència de les *tvmovies*, les dues úniques minisèries emeses durant aquest període, *Des del balcó* (30,1%) i *Severo Ochoa* (30,9%), es situen en el setè i el desè lloc dels rànquings autonòmic i estatal, respectivament, encara que els seus elevats costos (que poden arribar als dos milions d'euros a TV3 o superar àmpliament els tres milions en les produccions de TVE), no sempre en garanteixen la rendibilitat en termes d'audiència, en vista dels 304.000 espectadors (16,7%) d'*Andorra, entre el torb i la Gestapo*, emesa per TV3 el juny del 2001, o els 2.946.000 (19,6%) d'*Entre naranjos* (TVE 1, 1998). No obstant això, en aquests dos últims casos, s'ha de dir que, malgrat que ens trobem davant de dos productes de bona factura (agilitat narrativa, excel·lent posada en escena, bona interpretació...), la manca de promoció per part de TVE 1 i la programació a mitjan juny de la minisèrie de TV3 van poder incidir en una acollida menys favorable d'un format que té una cota mitjana d'audiència al voltant del 30%, com es posa de manifest en el 29,6% d'*El abuelo* (TVE 1, 2000) o el 30% del segon capítol de *Padre Coraje* (Antena 3, 2002).

Tret d'Alemanya, que té un mercat intern àvid de *tvmovies*, una bona part dels quals es destinen a l'exportació, la minisèrie de qualitat, coproduïda per amortir els costos i basada en esdeveniments reals (*Padre Coraje*) o adaptacions literàries (*Des del balcó*), constitueix, sense cap mena de dubte, un bon actiu per a les televisions europees, necessitades de reafirmar la seva funció pública amb programes de qualitat, o deleroses d'assolir un *target* d'audiència més exigent, però amb més poder adquisitiu.

Mentre Antena 3 aposta per les minisèries de producció pròpia (*Camino de Santiago, El marqués de Sotoancho, Padre Coraje*), la seva rival Telecinco s'ha decantat en les últimes temporades per les grans coproduccions internacionals, que sol programar en l'espai de *prime time* dels dissabtes denominat "Grandes relatos". Tot i que títols del 2000 tan atractius com *Balzac* (13,8 %) i *Las mil y una noches* (19,8 %), o *Dune* (15,8 %) i *Los miserables* (16,7%), emesos el 2001, es queden sistemàticament per sota del 20%, el prestigi que li donen i el perfil del seu espectador típic, jove i amb un bon poder adquisitiu, constitueixen un bon al·licient per a la cadena.

A l'hora d'interpretar els fracassos de la temporada, convé diferenciar les estrenes que no han funcionat, com ara *Mi teniente* (16,6%), *Abogados* (8,1%), *Papá* (7,5%) o els programes que havien tingut èxit, però que han perdut la batalla de l'audiència en la seva renovació, com ara *Un chupete para ella* (16,1%), *Abierto 24 horas* (17,5%), d'altres produccions que simplement s'han quedat obsoletes amb el pas del temps, com ara *Manos a la obra* (18,7%). No s'ha d'oblidar, però, aquells *stocks* de ficció sentenciats pels espectadors des de la temporada anterior, que les cadenes s'han vist obligades a liquidar per poder renovar existències i els han confinat a l'horari nocturn (*Robles, investigador privado*, 15,8%), al cap de setmana (*Antivicio*, 13 %) o els han fet servir per omplir alguns forats poc rendibles de les seves graelles (*El botones Sacarino*, 13,9%). En un any que resulta impossible dissenyar un retrat robot del programa guanyador, donat que les diferències entre els tres primers del rànquing, *Cuéntame cómo pasó*, *Severo Ochoa* y *Periodistas*, són abismals, també resultaria inútil qualsevol intent de traçar un perfil del perdedor, estigmatitzat de vegades per circumstàncies tan conjunturals com la pròpia rivalitat entre cadenes (concomitància de *Mi teniente* i *Compañeros*) o l'horari inapropiat de la seva programació (*Papá* a les 00.00 h dels dijous).

En contraposició amb els mals resultats que Telecinco ha obtingut en altres espais televisius (globalment mitigats per l'èxit de *Gran Hermano 2*), aquesta cadena se'n surt força bé en el terreny de la ficció i situa les seves tres sèries més ambiciosos (*Periodistas*, *El comisario* i *Hospital Central*) entre les primeres del rànquing, tot i que s'estavellés amb la inconsistent *Abogados* (13,1%), que, amb un guió imprecís i un recurs sistemàtic als tòpics, ha estat criticada per més d'un analista televisiu, i tampoc no aconseguís frenar la imparable caiguda de la intel·ligent comèdia de situació *Moncloa, ¿dígame?*, una mena de *Sí, ministro* (BBC) a l'espanyola, tenyit per l'inconfusible humor de la productora catalana El Terrat (*Plats bruts*). En el primer cas, Telecinco tan sols va arribar a emetre cinc dels set capítols gravats en l'immens decorat construït al polígon industrial de Seseña (Madrid), mentre que la persistència de *Moncloa, ¿dígame?* (es va emetre el lot complet de 13 capítols), amb l'ajuda inicial de *Siete vidas* els dimecres i desplaçada successivament als diumenges a la recerca de l'espectador adult jove, es va saldar amb un immerescut 17,2%.

Antena 3, que altres vegades tendia a eliminar les seves produccions noves al cap d'alguns capítols si no superaven el sempitern 20 % de *share* (*Ada madrina* el 1999 o *Antivicio* el 2000), aquest cop han apostat al llarg de 40 capítols per *Ciudad Sur*, un entretingut serial ambientat al voltant de la boxa i ancorat en un inviabl 14,9%, mentre que en el destí dels cinc únics capítols de la comèdia *Papá* (7,5%) que es van arribar a emetre, sembla ser que hi van jugar factors molt més complexos. *Papá* era la primera incursió en la direcció de ficció del popular conductor de *late shows* Pepe Navarro, que va ser durant un temps líder d'audiència amb l'innovador *Esta noche cruzamos el Mississipi* (Telecinco), que tornava a Antena 3 després del cessament fulminant del 1997, causat probablement per la seva decisió d'emetre el polèmic vídeo de Pedro J. Ramírez a *La sonrisa del pelicano* (1997), el programa nocturn de la cadena de Telefónica que ja començava a cedir posicions davant de la rival *Crónicas marcianas*, de Telecinco. Després de les irritades declaracions de Navarro contra la "prepotència" d'Antena 3, que havia programat *Papá* en un horari inapropiat i gairebé sense promoció prèvia, el presentador-director s'ha rescabalat, d'alguna manera, amb èxit de la tercera edició de *Gran Hermano*, que presenta a Telecinco, responsable en bona mesura de l'enfonsament el 2002 del *reality program Estudio de actrices*, d'Antena 3.

TVE 1, caracteritzada en el passat per la persistència amb què emetia, i fins i tot renovava fa uns anys, sèries amb escassos resultats en termes d'audiència, algunes vegades controvertides però valentes (*Tío Willy*, protagonitzada per un homosexual), altres decididament cares, però que, a priori, es presentaven com una bona inversió (*Una de dos*, després de l'èxit d'*Hostal Royal Manzanares*) i fins i tot de reconeguda bona factura i interpretació (*Raquel busca su sitio*), el 2001 va continuar amb *Mi teniente* una pauta semblant a la de Telecinco amb *Abogados* i no va prorrogar els cinc capítols pactats inicialment amb la productora Alma-Ata, com a conseqüència del 16,6% de *share* que obtenia aquesta sèrie policíaca, ben estructurada i amb profusió d'escenes exteriors. No obstant això, com ja hem dit, els quatre capítols emesos d'*El botones Sacarino* i els vuit de *Robles, investigador privado* representen tan sols el final d'una etapa seguida per la recerca d'una rendibilitat més gran, que el 2001 ha portat l'Ens públic a practicar estratègies de màrqueting controvertides (rebaixar les

tarifes publicitàries) o a enganxar-se amb un èxit unimaginable a priori al *reality program* (*Operación Triunfo* ha superat els beneficis de Gran Hermano).

En un període en què els índexs d'audiència d'algunes televisions autonòmiques han superat els propis registres, amb l'històric *share* del 41,2% de TVC amb *El cor de la ciutat*, les diferències entre els resultats obtinguts per les cadenes de la FORTA no contradiuen gens la seva marcada vocació de reflectir, i fins i tot de reproduir, la seva realitat més immediata, plasmada en històries amb un simbolisme que permet a l'espectador aquella peculiar identificació amb els personatges de la ficció que no sembla que obtingui amb altres gèneres televisius (concursos, *reality program*), més aviat recolzats sobre mecanismes com la projecció. *El cor de la ciutat* (TV3), *Mareas vivas* (TVG), *Plaza alta* (Canal Sur) o *Goenkale* (ETB1) plasmen, en aquella multitud de petits esdeveniments quotidians en horaris de sobretaula o de *prime time*, la vida quotidiana dels seus espectadors, adornada amb assassinats, amors clandestins i amb tots els esdeveniments dramàtics que facin falta per connectar amb l'audiència.

Com si es tractés d'un mirall, però sens dubte d'una manera complementària, les històries narrades a les televisions estatals es van allunyant del mimetisme de la comèdia familiar, que va marcar la ficció espanyola dels anys noranta, i ara busquen temàtiques més globals i de característiques genèriques més universals. En aquest sentit, val a dir que el millor i el pitjor de la comèdia nostàlgica *Cuéntame cómo pasó* és que representa una excepció a la regla, la qual cosa la converteix en un producte de difícil imitació, mentre que la idea general i l'estructura de *Temps de silenci* podrien estimular les altres cadenes autonòmiques a reconstruir la seva memòria històrica en les seves ficcions, de la mateixa manera que les vinyes de *Nissaga de poder* van inspirar *Plaza alta* o *Rias baixas*.

Tret del 3,2% de *Pagats per riure*, una curiosa comèdia que explora les relacions entre els espectadors i la televisió, l'audiència de la qual no es presta a comparacions amb el conjunt perquè es va emetre pel K3-33, cap altra cadena de la FORTA no ofereix en les seves sèries i els seus serials les espectaculars xifres d'audiència de TV3. El saldo favorable de TVG, que ha doblat el nombre de títols emesos respecte del 2000 (ha passat de tres a sis), no es fa

extensiu aquesta vegada a *Galicia Express* (13,5%), un serial ambientat en una missatgeria i, tot i que *Rías baixas* ha perdut una mica més de vuit punts respecte de la temporada passada (de 26,5% a 18,9%), l'excel·lent enlairament del drama rural *Terra de Miranda* (24,9%) i la revalidació de *Mareas vivas* (28,8%) i *Pratos combinados* (26,4%) estableixen decididament els bons resultats de la seva ficció.

A diferència de TVC i TVG, que emeten íntegrament la seva programació en català i gallec, respectivament, la realitat lingüística i social del País Basc es concreta en una doble oferta en basc (ETB1) i en castellà (ETB2), que, en teoria, divideix per dos l'audiència hipotètica dels dos canals, per la qual cosa les xifres resultants no es poden considerar equivalents ni tampoc, per tant, comparables amb les obtingudes per les altres cadenes de la FORTA. En canvi, de la mateixa manera que passa a les comunitats de Madrid i València, la competència de les cadenes estatals és més gran aquí que en altres autonomies, fins al punt que el País Basc constitueix un dels bastions més sòlids de Telecinco. Així doncs, el 9,9% de *Goenkale* representa un excel·lent resultat per a ETB1, que l'abril del 2002 tenia una quota de mercat del 5,3%. Les dues *tvmovies* que Telemadrid aporta a la producció domèstica de la FORTA són *Condenado a vivir* (11,3%) i *Pasión adolescente* (18,5%), amb percentatges d'audiència equiparables als obtinguts per les *tvmovies* de TV3. En relació amb la televisió valenciana, que aquest any no ha estrenat ficció de producció pròpia, s'ha de dir que, en el moment que redactem aquest informe, el Partit Popular (amb majoria absoluta a les Corts Valencianes) ha anunciat que presentarà una proposta de privatització de RTVV abans que acabi aquesta legislatura. Si aquesta privatització es duu a terme, s'haurà de veure en quina mesura afectarà la seva intermitent producció de ficció i el propi equilibri de la FORTA. Probablement no l'afectarà, tot i que potser enceti una nova configuració del sistema televisiu espanyol.

Anàlisi de cas: *Temps de silenci* i *Cuéntame cómo pasó*

Probablement, la coincidència de *Temps de silenci* i *Cuéntame cómo pasó* en la programació de TV3 i TVE 1,

Rànquing de títols per audiència mitja en milers de persones 2001 (cadena estatals)

N.	Títol	Canal	S.T	Format	Gènere	Audiència	Share	RAT
1	CUÉNTAME	TVE 1	22:05	Sèrie	Comèdia	4.959	31,1	12,6
2	PERIODISTAS	T5	22:04	Sèrie	Drama	4.302	26,4	10,9
3	EL COMISARIO	T5	22:06	Sèrie	Crim	4.261	24,8	10,8
4	COMPAÑEROS	A3	22:03	Sèrie	Drama	3.931	25,4	10,0
5	HOSPITAL CENTRAL	T5	22:04	Sèrie	Drama	3.763	22,8	9,5
6	ACADEMIA DE BAILE GLORIA	TVE1	22:03	Sèrie	Comèdia	3.445	22,7	8,7
7	7 VIDAS	T5	22:30	Sèrie	Comèdia	3.349	21,7	8,5
8	ALA...DINA!	TVE1	22:05	Sèrie	Comèdia	3.340	20,0	8,5
9	POLICIAS, EN CORAZÓN	A3	21:59	Sèrie	Crim	3.296	22,3	8,4
10	SEVERO OCHOA	TVE1	22:00	Minisèrie	Drama	3.246	30,9	8,3
11	DIME QUE ME QUIERES	A3	21:59	Sèrie	Comèdia	3.038	18,2	7,7
12	LUCÍA Y CARLOS	A3	21:59	Tvmovie	Crim	2.953	19,7	7,6
13	MONCLOA, ¿DIGAME?	T5	22:04	Sèrie	Comèdia	2.910	17,2	7,4
14	MANOS A LA OBRA	A3	22:21	Sèrie	Comèdia	2.634	18,7	6,7
15	MI TENIENTE	TVE 1	22:24	Sèrie	Crim	2.554	16,6	6,5
16	PARAISO	TVE 1	22:25	Sèrie	Drama	2.514	23,0	6,4
17	UN CHUPETE PARA ELLA	A3	22:07	Sèrie	Comèdia	2.511	16,1	6,3
18	EL BOTONES SACARINO	TVE1	22:02	Sèrie	Comèdia	2.380	13,9	6,0
19	AL SALIR DE CLASE	T5	15:32	Serial obert	Drama	2.374	20,9	6,0
20	EL SECRETO	TVE 1	16:07	Serial obert	Drama	2.333	22,3	5,9

respectivament, més que una casualitat sigui un signe dels temps, corroborat en altres produccions europees, per bé que la semblança entre les dues sèries no vagi gaire més enllà del repàs sociohistòric que fan. En un altre aspecte, també hi ha coincidències, com el fenomen d'*Operación Triunfo*, aquesta mena d'alquímia de *Gran Hermano* i *Pasaporte a Dublín*, que no s'hauria d'interpretar com una cosa del tot deslligada dels avatars de la ficció. Ans al contrari, les imatges de Massiel cantant al festival d'Eurovisió del 1968, que inauguren *Cuéntame cómo pasó*, la memòria de Catalunya que va teixint Isabel Dalmau, la narradora de *Temps de silenci*, des del 1935 fins als anys vuitanta, i el periple que ha portat Rosa López des de l'acadèmia d'*Operación Triunfo* fins a Eurovisió, tenen un denominador comú, subtil però sense ambigüitats, que és la reflexió sobre la identitat: identitat catalana (*Temps de silenci*), social (*Cuéntame cómo pasó*) o televisiva (*Operación Triunfo*), identitat que es reconstrueix (*Temps*

de silenci), que es reconeix (*Cuéntame cómo pasó*) o que es defineix (*Operación Triunfo*) a través de la televisió. El que és comú i determina l'equivalència entre les dues sèries, més enllà de les seves innombrables diferències temàtiques, estructurals, tècniques o estètiques, és la presència d'aquesta barreja, en diferents proporcions, de nostàlgia, narcisisme i catarsi que presideix la renovació ancestral dels mites fundadors mitjançant la repetició ad infinitum dels seus rituals.

Temps de silenci

A diferència de *Cuéntame cómo pasó*, una comèdia nostàlgica ambientada a finals dels seixanta al voltant d'un únic nucli familiar, *Temps de silenci* supedita el retrat costumista de la Catalunya que rememora a la seva vocació política, i hi insereix els diferents relats que entre-

Rànquing de títols per audiència mitja en milers de persones 2001 (cadena autonòmica)

N.	Títol	Canal	S.T.	Format	Gènere	Audiència	Share	RAT
1	PLATS BRUTS	TV3	21:51	Sèrie	Comèdia	958	38,9	15,9
2	TEMPS DE SILENCI	TV3	21:52	Sèrie	Drama	864	32,7	14,3
3	PLAZA ALTA	Csur	15:33	Serial obert	Drama	719	25,6	10,0
4	EL COR DE LA CIUTAT	TV3	15:59	Serial obert	Drama	688	41,2	11,4
5	JET LAG	TV3	21:35	Sèrie	Comèdia	683	27,4	11,3
6	ELL I ELLA	TV3	21:28	Sèrie	Comèdia	626	29,9	10,4
7	DES DEL BALCÓ	TV3	15:33	Minisèrie	Drama	588	30,1	9,7
8	VALÈRIA	TV3	22:22	Tvmovie	Drama	523	21,1	8,7
9	CABELL D'ÀNGEL	TV3	22:32	Tvmovie	Comèdia	521	21,3	8,6
10	ARRAYAN	Csur	21:36	Serial obert	Drama	513	20,0	7,1
11	ESTRATÈGIA DEL CUCUT	TV3	22:34	Tvmovie	Comèdia	402	17,1	6,7
12	QUIA	TV3	22:28	Tvmovie	Drama	383	17,2	6,3
13	ÉL Y ELLA	TVM	21:55	Sèrie	Comèdia	325	17,3	6,4
14	CARLES, PRINCEP	TV3	22:05	Tvmovie	Drama	321	14,6	5,3
15	MAREAS VIVAS	TVG	22:42	Sèrie	Drama	280	28,8	10,6
16	TERRA DE MIRANDA	TVG	22:23	Sèrie	Drama	231	24,9	8,7
17	PASIÓN ADOLESCENTE	TVM	21:59	Tvmovie	Drama	230	18,5	4,5
18	ÉL Y ELLA	C9	21:36	Sèrie	Comèdia	222	14,9	5,5
19	PRATOS COMBINADOS	TVG	22:56	Sèrie	Comèdia	219	26,4	8,3
20	PEQUENO HOTEL	TVG	21:52	Sèrie	Comèdia	174	17,0	6,6
21	CONDENADO A VIVIR	TVM	21:54	Tvmovie	Drama	170	11,3	3,3
22	RIAS BAIXAS	TVG	22:24	Sèrie	Drama	153	18,9	5,8
23	GALICIA EXPRESS	TVG	19:14	Serial obert	Drama	120	13,5	4,5
24	GOENKALE	ETB	21:33	Serial obert	Drama	79	9,9	3,9
25	PAGATS PER RIURE	TVC	22:27	Sèrie	Comèdia	69	3,2	1,1
26	CAMPUS	ETB	21:59	Sèrie	Drama	63	10,9	3,1
27	ALQUILA2	ETB	21:45	Sèrie	Comèdia	45	11,4	2,2
28	PLATOS SUCIOS	ETB	00:39	Sèrie	Comèdia	43	14,6	2,1
29	TEILATUPEAN	ETB	21:43	Sèrie	Comèdia	37	5,3	1,8
30	HASIBERRIAK	ETB	22:25	Serial obert	Drama	31	4,3	1,5

creuen les vicissituds dels seus protagonistes (els Dalmau, els Comes i els Hernández) en el marc referencial molt més ampli del repàs sociohistòric que fa. La trajectòria personal de la narradora, Isabel Dalmau, una jove de l'alta burgesia catalana enamorada d'Enric Comes (amb qui no es pot casar perquè és d'una classe social inferior), constitueix el bastiment temàtic i estructural sobre el qual s'erigeix, orgullosa, la memòria d'aquesta part de la història de Catalunya que va des del 1935 fins a l'actualitat, molt poc

explorada per unes ficcions més aviat encaminades a reflectir el present que no pas a interpretar-lo, des del drama (*El cor de la ciutat*) o la ironia de la *sitcom* (*Plats bruts*). La sèrie, que va comptar amb l'assessorament històric de Josep Maria Güell, ha obtingut el premi Micrófono de Plata de l'Associació Espanyola de Ràdio, Premsa i Televisió el 2001. En la tercera part de *Temps de silenci* (emesa el 2002), i després de la mort d'Isabel Dalmau, la seva filla Núria Ribalta assumirà el paper de narradora.

Des de TVC s'ha dit que *Temps de silenci* no és un saga a l'estil de *Heimat* (ARD) ni de *Brideshead Revisited* (ITV), centrades en les vivències personals dels seus protagonistes, sinó que la genealogia que, en aquest cas, es reclama es remuntaria més aviat fins a produccions com ara l'australiana *Carson & Carson* o la britànica *Upstairs, Downstairs* (ITV), amb la finalitat d'entrelligar d'una manera inextricable les històries particulars amb la història social que fa de marc interpretatiu. Inicialment estava previst que el relat de *Temps de silenci* acabés amb l'arribada de la democràcia (26 episodis), però l'èxit de la sèrie va fer que s'allargués en dues ocasions, primer fins al cop d'estat del 1981 (13 episodis) i, successivament, fins al canvi de mil·lenni (13 episodis). En total són 52 episodis de 50 minuts de duració, dels quals se'n van emetre 40 el 2001.

En comparació amb els més de 420.000 euros per capítol que costa *Cuéntame cómo pasó* (una xifra més que continguda si es compara amb els 540.000 de *Javier ya no vive solo*), els aproximadament 114.200 de cada entrega de *Temps de silenci* resulten més que rendibles en relació amb les excel·lents crítiques rebudes i al 32,7% del *share* obtingut per una sèrie que sap integrar, amb intel·ligència i autèntica propietat narrativa, el material d'arxiu entre les noves gravacions. *La passió dels Comes* per la ràdio i el cine permet conjugar l'estructura del relat i la història narrada sense forçar-les, mitjançant la inserció de nombroses gravacions realitzades per Enric Comes i el seu germà, que actuen com a cortinetes en les transicions i permeten contextualitzar i ambientar els esdeveniments narrats.

Davant de l'exercici d'estil que es fa en cada capítol de *Cuéntame cómo pasó*, tant la continuïtat i la consecució del repàs històric com les diferents vetes temàtiques que componen la producció de TV3 conformen una estructura narrativa de serial, que discorre paral·lela a la reconstrucció històrica. Aquesta estructura narrativa s'articula al voltant de tres cercles concèntrics, configurats, respectivament, per la trama sentimental, que actua com a fil conductor de la història; els esdeveniments políticsocials, destinats a posar un referent en cada capítol, i els petits esdeveniments quotidians dels personatges, la funció primordial dels quals consisteix a recuperar la memòria social col·lectiva de l'època recordada. El resultat és una exposició amena i didàctica que institueix un relat de ficció en memòria histò-

rica, la versemblança del qual s'arrela en una articulació adient de les diferents parts que l'integren. La perspectiva narrativa adoptada pels narradors/personatges de la història narrada (primer Isabel Dalmau i després, Núria Ribalta, la seva filla), reforcen la versemblança que li atorguen a la sèrie els documents d'arxiu, relligats en una temporalitat progressiva que, d'una manera complementària, reforça la lògica del relat.

Cuéntame cómo pasó

Pocs crítics televisius no han caigut en la temptació de comparar *Cuéntame cómo pasó* amb *The Wonder Years* (ABC, 1988), encara que Miguel Ángel Bernadeau, el seu productor executiu i creador, asseguri que la seva referència principal és, en aquest cas, *El tambor de hojalata*. Bernadeau havia concebut el projecte de *Cuéntame cómo pasó* set anys abans que TVE 1 decidís apostar per un producte tan marcadament retro, que la convertiria en el destí natural d'una sèrie en què l'actiu principal, per bé que no l'únic, és l'abundant material d'arxiu que incorpora (de RTVE i el NODO).

Cuéntame cómo pasó emmarca la història d'una família espanyola el 1968, un any de gran transcendència sociopolítica relegat sistemàticament a un segon terme per l'èmfasi que els mitjans espanyols han concedit a la dècada següent, la de la transició democràtica. Antonio i Mercedes Alcántara, un matrimoni de classe mitja-baixa que conviu amb els tres fills (Inés, Toni i Carlos) i la mare de la dona (Herminia), es converteixen en instruments narratius eficaços i en observadors emblemàtics de l'incipient despertar d'Espanya en la *modernitat*, representat mitjançant una minuciosa recreació dels usos i els costums d'aquella època. Amb aquesta finalitat es va elaborar una exhaustiva revista de premsa de l'època que permetés reconstruir fins al més mínim detall de la vida quotidiana; es va rastrejar tot Madrid a la recerca de mobles i objectes originals, que de vegades van ser cedits pels propis fabricants; es van copiar totes les publicacions que apareixen al quiosc de Cerván i es va reconstruir íntegrament el carrer on viu la família protagonista, una barreja d'elements reals i virtuals.

Carlos Alcántara, el fill petit, recorda en primera persona i des del present del relat (cap als quaranta anys) una

etapa de la seva vida familiar i la seva infància (quan tenia vuit anys), estructurada a partir d'alguns esdeveniments que li serveixen per donar una pauta als diferents fils narratius de la sèrie: l'adquisició del televisor; la primera comunió; l'entrada del seu germà Toni a la universitat i el seu "bateig" polític; el viatge de la seva germana Inés a Londres, etc. Tot i que la perspectiva narrativa del nen és la que predomina en la major part del relat, les històries dels diferents membres de la família (Antonio i la impremta de Don Pablo, on treballa les tardes; Mercedes i els pantalons que cus a casa; la iniciació de Toni en l'amor i la política; l'experiència londinenca d'Inés o les preocupacions, relacionades amb la seva edat, de l'àvia Herminia i la seva veïna Valentina) configuren un protagonisme coral amb un entramat de relacions que barreja, amb un innegable sentit de l'oportunitat i *savoir faire*, la temàtica desplegada i l'estructura narrativa adoptada.

L'entusiasme dels actors, que fan una interpretació excepcional; la participació de velles glòries de l'escena espanyola (Toni Leblanc, Fernando Fernán Gómez); l'extremada meticulositat de la posada en escena; la màgia del *morphing*; la candidesa del narrador/nen i l'actualització

incessant dels temes de dominaven aquell període (accés al consum, l'alliberació de la dona, la llibertat d'expressió, etc.) reforcen la coherència d'un guió que converteix amb perícia la vida quotidiana en una metàfora entranyable de la vida social. Amb aquesta finalitat, el relat s'estructura al voltant d'una *isotopia* o clau de lectura que permet homogeneïtzar les diferents trames que s'entrecreuen en cada capítol. Per exemple, "Non Plus Ultra" alterna, en paral·lel, el *desig* de Carlitos de convertir-se en un nen de l'operació Non Plus Ultra amb el *desig* d'Antonio de comprar-se un cotxe; en "Las mejores huelgas", la *vaga* de Carlitos i els seus amics davant de l'arribada a l'escola de dues nenes procedents de Guinea s'alterna amb la narració de la *vaga* universitària que emmarca el context sociopolític d'aquest capítol.

Més enllà de l'espectacularitat i la veracitat que el laboriós tractament de *morphing* dona a *Cuéntame cómo pasó*, les imatges que els Alcántara rebren a través del televisor (Eurovisió, vagues, intervencions de la policia, etc.), meta-comentari dels diferents relats construïts, constitueixen el referent principal d'una mena d'autoretrat col·lectiu que converteix aquesta ficció en memòria social.

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 2001

N.	Títol	Cadena	Dia	S.T.	Format	Gènere	Audiència (000)	Share	Rating
1	Cuéntame	TVE 1	22/11/01	22:04	Sèrie	Comèdia	5.733	34,6	14,6
2	Periodistas	TELE 5	23/4/01	22:06	Sèrie	Drama	5.036	31,0	12,8
3	Dime que me quieres	ANTENA 3	11/1/01	21:59	Sèrie	Comèdia	5.030	28,9	12,8
4	Academia de baile Gloria	TVE1	8/3/01	22:01	Sèrie	Comèdia	4.774	30,5	12,2
5	Manos a la obra	ANTENA 3	23/1/01	21:59	Sèrie	Comèdia	4.641	27,3	11,8
6	El comisario	TELE 5	19/3/01	22:11	Sèrie	Crim	4.629	29,0	11,8
7	Compañeros	ANTENA 3	5/6/01	22:01	Sèrie	Drama	4.614	29,8	11,7
8	Hospital central	TELE 5	1/3/01	22:02	Sèrie	Drama	4.279	25,4	10,9
9	Policías, en el corazón de...	ANTENA 3	24/5/01	22:00	Sèrie	Crim	4.181	27,9	10,6
10	Ala...Dina!	TVE1	26/2/01	22:11	Sèrie	Comèdia	4.126	23,1	10,5
11	7 Vidas	TELE 5	19/12/01	22:22	Sèrie	Comèdia	4.050	24,9	10,3
12	Moncloa, ¿Dígame?	TELE 5	10/1/01	22:05	Sèrie	Comèdia	3.812	22,0	9,7
13	El secreto	TVE 1	7/2/01	16:09	Serial	Drama	3.281	28,8	8,4
14	Severo Ochoa	TVE1	6/12/01	22:00	Minisèrie	Drama	3.246	30,9	8,3
15	Paraíso	TVE 1	6/9/01	22:06	Sèrie	Drama	3.047	23,0	7,8
16	Al salir de clase	TELE 5	20/4/01	15:31	Serial	Drama	2.984	24,8	7,6
17	Lucía y Carlos	ANTENA 3	4/1/01	21:59	Tvmovie	Crim	2.953	19,7	7,6
18	Un chupete para ella	ANTENA 3	30/9/01	22:06	Sèrie	Comèdia	2.926	19,1	7,4
19	Mi teniente	TVE 1	11/9/01	22:10	Sèrie	Crim	2.911	18,7	7,4
20	El botones sacarino	TVE1	10/1/01	22:04	Sèrie	Comèdia	2.677	15,5	6,8

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 2000

N.	Títol	Cadena	Dia	S.T.	Format	Gènere	Audiència (000)	Share	Rating
1	Ala...dina!	TVE 1	11/1/00	21:57	Sèrie	Comèdia	5.880	31,1	15,2
2	Compañeros	ANTENA 3	12/12/00	22:13	Sèrie	Drama	5.790	36,2	15
3	Periodistas	TELE 5	02/05/00	22:04	Sèrie	Drama	5.124	29,8	13,3
4	Un chupete para ella	ANTENA 3	10/12/00	23:00	Sèrie	Comèdia	5.118	36,8	13,2
5	El comisario	TELE 5	10/04/00	22:06	Sèrie	Crim	4.880	28,2	12,6
6	Manos a la obra	ANTENA 3	24/02/00	22:01	Sèrie	Comèdia	4.781	28,1	12,4
7	Abierto 24 horas	ANTENA 3	19/01/00	22:01	Sèrie	Comèdia	4.642	26,9	12
8	El abuelo	TVE 1	29/12/00	22:00	Minisèrie	Drama	4.252	28,4	11
9	Policías, en el corazón de...	ANTENA 3	14/12/00	22:15	Sèrie	Crim	4.158	27,3	10,8
10	La casa de los líos	ANTENA 3	09/01/00	21:35	Sèrie	Comèdia	3.875	22,1	10
11	7 vidas	TELE 5	27/04/00	22:05	Sèrie	Comèdia	3.797	22,8	9,8
12	Hospital central	TELE 5	21/5/00	21:31	Sèrie	Drama	3.682	24,4	9,5
13	Jacinto Durante, representante	TVE 1	19/01/00	21:59	Sèrie	Comèdia	3.652	21,8	9,5
14	Al salir de clase	TELE 5	03/01/00	15:31	Serial	Drama	3.616	28,1	9,4
15	La ley y la vida	TVE 1	18/9/00	22:04	Sèrie	Drama	3.591	22,8	9,3
16	El botones sacarino	TVE 1	26/12/00	22:00	Sèrie	Comèdia	3.527	20,7	9,1
17	Raquel busca su sitio	TVE 1	17/01/00	21:57	Sèrie	Drama	3.313	18,5	8,6
18	Paraíso	TVE 1	30/08/00	22:01	Sèrie	Drama	3.297	26,6	8,5
19	El marqués de Sotoancho	ANTENA 3	03/11/00	22:16	Minisèrie	Comèdia	3.247	22,8	8,4
20	Las mil y una noches	TELE 5	08/01/00	21:36	Minisèrie	Drama	3.244	21,1	8,4

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1999

N.	Títol	Cadena	Dia	S.T.	Format	Audiència (000)	Share	Rating
1	Médico de familia	TELE 5	21/12/99	22:05	Sèrie	8.484,2	46,2	22,1
2	Compañeros	ANTENA 3	08/12/99	21:59	Sèrie	6.561,8	36,9	17,1
3	Periodistas	TELE 5	19/04/99	22:03	Sèrie	6.047,7	34,3	15,7
4	Manos a la obra	ANTENA 3	07/01/99	21:56	Sèrie	5.675,4	31,6	14,8
5	El Comisario	TELE 5	17/05/99	22:11	Sèrie	5.035,7	29,3	13,1
6	El Conde de Montecristo	TELE 5	09/01/99	20:58	Minisèrie	4.629,8	30,0	12,1
7	A las once en casa	TVE 1	11/01/99	22:00	Sèrie	4.528,5	24,5	11,8
8	La casa de los líos	ANTENA 3	17/01/99	21:29	Sèrie	4.446,5	25,3	11,6
9	Ellas son así	TELE 5	27/01/99	22:03	Sèrie	4.344,4	24,7	11,3
10	Camino de Santiago	ANTENA 3	06/12/99	21:58	Minisèrie	4.323,2	27,6	11,3
11	Mediterráneo	TELE 5	26/01/99	22:02	Sèrie	4.274,4	24,2	11,1
12	Merlín	TELE 5	06/03/99	20:58	Minisèrie	4.266,2	30,1	11,1
13	Tío Willy	TVE 1	19/01/99	22:00	Sèrie	4.159,9	24,0	10,8
14	7 Vidas	TELE 5	12/12/99	21:39	Sèrie	3.893,3	22,4	10,1
15	Al Salir de Clase	TELE 5	30/12/99	15:31	Serial	3.551,2	27,4	9,2
16	Ada Madrina	ANTENA 3	06/1/99	21:34	Sèrie	3.374,0	21,4	8,8
17	La Familia, 30 años después	ANTENA 3	25/12/99	21:47	Tvmovie	3.168,9	22,3	8,2
18	Petra Delicado	TELE 5	09/09/99	22:05	Sèrie	3.147,1	23,7	8,2
19	Fernández y familia	TELE 5	15/01/99	21:34	Sèrie	3.126,5	19,8	8,1
20	Calle Nueva	TVE 1	27/02/99	16:07	Serial	3.051,0	27,6	7,9

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1998

N.	Títol	Cadena	S.T.	Format	Audiència (000)	Share	Rating
1	Médico de familia	TELE 5	22:01	Sèrie	8.606,9	48,5	23,4
2	Manos a la obra	ANTENA 3	21:58	Sèrie	5.764	33,7	15,7
3	Una de dos	TVE 1	21:57	Sèrie	5.293,3	32,1	14,4
4	Periodistas	TELE 5	22:01	Sèrie	5.023,3	29,1	13,7
5	Compañeros	ANTENA 3	22:00	Sèrie	4.889,4	30,5	13,3
6	La casa de los líos	ANTENA 3	21:36	Sèrie	4.579	30,3	12,5
7	A las once en casa	TVE 1	21:59	Sèrie	4.265,9	25,3	11,6
8	Tío Willy	TVE 1	22:02	Sèrie	3.932,1	22,9	10,7
9	Hermanas	TELE 5	21:57	Sèrie	3.856,9	23,5	10,5
10	Querido Maestro	TELE 5	21:40	Sèrie	3.824,4	28,1	10,4
11	Todos los hombres sois iguales	TELE 5	21:35	Sèrie	3.729	21,6	10,2
12	Menudo es mi padre	ANTENA 3	21:39	Sèrie	3.685	22,7	10,1
13	Señor Alcalde	TELE 5	21:39	Sèrie	3.334	19,2	9,1
14	Fernández y familia	TELE 5	21:34	Sèrie	3.016,9	20,3	8,2
15	Al salir de clase	TELE 5	15:30	Serial obert	2.989	25,0	8,1
16	Entre Naranjos	TVE 1	21:59	Minisèrie	2.946	19,6	8,0
17	Más que amigos	TELE 5	21:28	Sèrie	2.860	17,2	7,8
18	Kety no para	TVE 1	20:33	Sèrie	2.816	24,0	7,7
19	Arévalo y Cía.	ANTENA 3	23:18	Sèrie	2.735,4	28,8	7,5
20	Quítate tú para ponerme yo	TELE 5	21:34	Sèrie	2.663,4	20	7,3

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1997

N.	Títol	Cadena	Dia	Gènere	Audiència (000)	Share
1	Médico de familia	TELE 5	22/12/97	Comèdia	10.514	60,0
2	Hostal Royal Manzanares	TVE1	24/12/97	Comèdia	7.332	45,7
3	La casa de los líos	ANTENA 3	22/11/97	Comèdia	5.970	35,9
4	Querido maestro	TELE 5	02/12/97	Comèdia	5.780	34,3
5	Todos los hombres sois iguales	TELE 5	26/01/97	Comèdia	5.143	28,6
6	Menudo es mi padre	ANTENA 3	15/01/97	Comèdia	4.854	27,5
7	Contigo pan y cebolla	TVE1	19/01/97	Comèdia	4.394	24,6
8	El súper	TELE 5	01/01/97	Drama	3.859	35,7
9	Arevalo y Cía.	ANTENA 3	01/10/97	Comèdia	3.706	23,9
10	Kety no para	TVE1	23/10/97	Comèdia	3.503	23,5
11	Más que amigos	TELE 5	22/11/97	Drama	3.459	20,9
12	Los negocios de mamá	TVE1	13/04/97	Comèdia	3.411	20,1
13	Mamá quiere artista	ANTENA 3	16/01/97	Comèdia	3.342	21,1
14	En plena forma	ANTENA 3	16/12/97	Comèdia	3.195	18,9
15	Éste es mi barrio	ANTENA 3	03/09/97	Comèdia	2.935	23,3
16	Don Juan	TVE1	28/10/97	Altres	2.851	19,8
17	De tal palo tal astilla	TELE 5	13/01/97	Comèdia	2.819	16,6
18	Calle nueva	TVE1	15/12/97	Drama	2.509	23,1
19	Al salir de clase	TELE 5	15/12/97	Drama	2.417	19,0
20	La banda de Pérez	TVE1	18/06/97	Comèdia	2.378	25,1

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1996

N.	Títol	Cadena	Dia	Gènere	Audiència (000)	Share
1	Médico de familia	TELE 5	10/12/96	Comèdia	9.489	49,8
2	Hostal Royal Manzanares	TVE1	21/03/96	Comèdia	8.784	47,6
3	Menudo es mi padre	ANTENA 3	24/10/96	Comèdia	5.453	31,8
4	Todos los hombres sois iguales	TELE 5	16/12/96	Comèdia	5.208	29,2
5	La casa de los líos	ANTENA 3	13/10/96	Comèdia	5.087	30,7
6	Juntas pero no revueltas	TVE1	22/01/96	Comèdia	5.014	27,3
7	Carmen y familia	TVE1	22/04/96	Comèdia	4.977	28,1
8	Yo, una mujer	ANTENA 3	10/01/96	Comèdia	4.831	26,4
9	Hermanos de leche	ANTENA 3	24/03/96	Comèdia	4.282	26,7
10	Los ladrones van a la oficina	ANTENA 3	03/01/96	Comèdia	4.026	24,1
11	Éste es mi barrio	ANTENA 3	27/09/96	Mixte	3.550	24,6
12	El súper	TELE 5	27/12/96	Drama	3.394	35,6
13	Canguros	ANTENA 3	05/05/96	Comèdia	3.111	21,1
14	Tres hijos para mí solo	ANTENA 3	21/01/96	Comèdia	2.891	23,0
15	Colegio mayor	TVE1	17/07/96	Comèdia	2.818	26,4
16	La noche de Ozores	ANTENA 3	15/01/96	Comèdia	2.562	20,1
17	¡Qué loca peluquería!	ANTENA 3	01/07/96	Comèdia	2.452	22,5
18	Turno de oficio	TVE1	20/04/96	Drama	2.305	17,9
19	Hospital	ANTENA 3	01/07/96	Drama	2.269	16,2
20	Makinavaja	LA 2	06/10/96	Comèdia	1.573	11,4